

Nr 191

Av herr **Kellgren m. fl.**, om åstadkommande av penningvärdesäkrade trafiklivräntor.

Den starka ökningen av motorfordonsparken och trafikvolymen under senare år medför att frågan om trafikförsäkringens effektivitet ånyo aktualiseras trots att trafikförsäkringen relativt nyligen blev föremål för översyn av bilskadeutredningen, vars betänkande avlämnades 1957 (SOU nr 36). Såsom försäkringsinspektionen framhöll i sitt yttrande över nämnda betänkande avser ett av de mest angelägna förbättringsbehoven inom trafikförsäkringen det förhållandet att *trafiklivräntor icke är penningvärdesäkrade*, medan däremot äldre yrkesskadelivräntor uppräknats på grund av förändringarna i penningvärdet. Inspektionen påpekar vidare att trafiklivräntornas värdebeständighetsproblem lösts i Finland.

Ett försäkringsbolag, nämligen Folksam, har vinnlagt sig om att inom ramen för gällande lagstiftning söka tillgodose äldre trafiklivräntetagares behov genom viss uppräknning av förmånerna. Den 2 juni 1959 beslöt sålunda Folksams stämma enhälligt, att intill ett engångsbelopp av 2 milj. kr. från den 1 juli 1959 förstärka vissa livräntor. De livräntetagare det här var fråga om var sådana som på grund av trafikolycka lider av varaktigt nedsatt arbetsförmåga eller som har livräntor på grund av att de förlorat sin försörjare vid trafikolycksfall. Åtgärden mötte ingen erinran från försäkringsinspektionens sida.

Det saknas statistiska uppgifter om antalet trafiklivräntemottagare, men det kan nämnas att Folksam i sin utredning, som föregick beslutet om förhöjning, för sin del räknade med 353 trafikskaderäntor aktuella ultimo 1958, varav 214 blev berörda av den beslutade uppräknningen. Vidare kan nämnas att kapitalvärdet av under året beviljade livräntor i trafikförsäkring har för senaste femårsperiod utgjort följande:

1955	6 420 000 kr.
1956	5 963 000 »
1957	7 402 000 »
1958	5 969 000 »
1959	12 238 000 »

Det måste anses anmärkningsvärt att åtskilliga tiotusentals trafiklivräntetagare inte alls erhållit någon kompensation för penningvärdets fall och att de och de nytillkommande inte heller i fortsättningen kan påräkna något realskydd av sina räntor. Det bör vara angeläget att problemkomplexet utredes i sin helhet. Folksams lofvärda exempel visar att nuvarande lagstift-

ning ger vissa möjligheter; andra vägar kan också beträdas som förhållandet i Finland visar.

Även invalidpensioneringens utformning inom den allmänna socialförsäkringen motiverar att trafikförsäkringens ställning och uppgifter granskas och ses över.

Under hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av den obligatoriska trafikförsäkringen i syfte att penningvärdesäkra trafikinvalidräntor och i övrigt belysa de problem som trafikförsäkringens ställning i socialförsäkringsväsendet framkallar.

Stockholm den 24 januari 1961

Nils Kellgren

Erik Brandt

Sigrid Ekendahl

Ingemund Bengtsson

Aspabruk

Nr 192

Av herr **Björkman m. fl.**, *angående tillhörigheten till de s. k. nationella församlingarna.*

(Lika lydande med motion nr 159 i Första kammaren)

Stockholm i januari 1961

Folke Björkman

Gustaf Kollberg

P. A. Sköldin